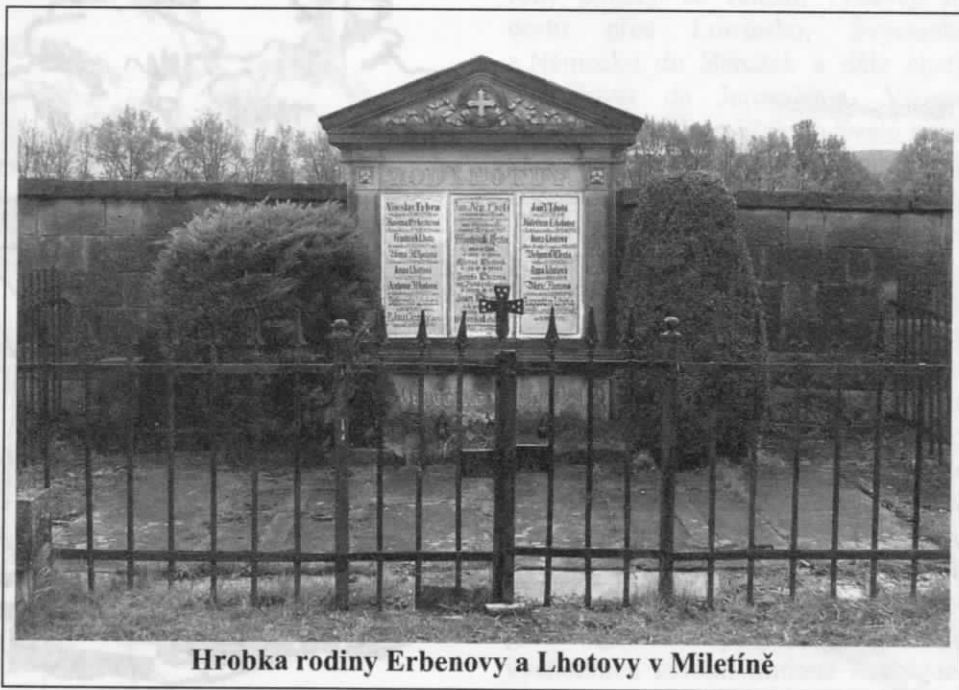

V minulém čísle mě zaujal článek zkušeného krkonošského historika pana Františka Jiráska, jímž se vrací k osobě a rodině Jana Nepomuka Lhoty, který byl nejen loajálním rakouským úředníkem v neoabsolutistických 50. letech 19. století, ale také upřímným a věrným patriotem svého rodného Podzvičínska. Protože pan Jirásko pominul některé miletínské prameny, rád bych se pokusil jeho příspěvek dále doplnit.

Jsem rád, že pan Jirásko připomněl rozbitou náhrobní desku z bývalého hrobu Lhotovy matky. Nápis můžeme srovnat s obdobným, který je na pomníku hrobky Lhotova rodu na novém hřbitově Na Chrasti (Anna Lhotová roz. Erbenová se podle obou nápisů narodila 2. května 1789, nikoliv devátého) a potvrzuje, že se skutečně jedná o matku Jana Nepomuka Lhoty. Rodová hrobka byla vybudována na novém hřbitově v roce 1876, ze zrušeného hřbitova U roklí do ní byly přeneseny pozůstatky členů rodiny, ale také významného faráře P. Jana Černého. Lhotovi, tj. bývalý podkrajský Jan Nepomuk a jeho bratranec,

Hrobka rodiny Erbenovy a Lhotovy v Miletíně

bývalý vrchnostenský důchodní a zaslužilý měšťan Augustin, zřídili v souvislosti s hrobkou také nadaci na udržování věčného světla u centrálního kříže.

Na pomníku najdeme rovněž jméno dědečka J. N. Lhoty „Václava“ Erbena (1768 – 1826), který byl od roku 1806 až do své smrti miletínským purkmistrem. Toto jméno skutečně svádí k otázce, zda Lhotovi nebyli nějak blízcí příbuzní s rodinou básníka Karla Jaromíra Erbena. Odpověď na ní hledali oba nejvýraznější miletíntí badatelé 20. století: kronikář František Kučera a archivář Josef Špringer. František Kučera připravoval ve 30. letech básníkův rodokmen pro životopisce Antonína Grunda a dovedl jej až k Adamu Erbanovi z Úhlejova († 1712). Vývod „Lhotových“ Erbenů pak uspořádal v souvislosti s přípravou své jediné publikace *Domy v Miletíně a jich majitelé* (1937). Nejstarším skutečně doloženým předkem této linie je Mates Erban, který přišel do Miletína v roce 1658 z Čisté v Krkonoších (Lauterwasser) a byl „usazen“ v čp. 87, pozdější lhotovské rezidenci.

Podrobněji se tomuto tématu věnoval Josef Špringer, sám potomek básníkovy rodiny. Při vědomí toho, že jméno Erben/Erban bylo historicky v Miletíně a okolí velmi rozšířené, rozhodl se všechny jeho nositele podle matrik a pozemkových knih utřídit a zjistit jejich vzájemné vztahy. Došel tak k závěru, že všichni miletínští Erbenové/Erbanové jsou potomky jednoho ze tří Erbanů, kteří přišli do Miletína po třicetileté válce: Matese Erbana z Čisté, Davida Erbana, který přišel neznámo odkud a v Miletíně se objevuje v roce 1663, a Adama Erbana z Úhlejova. V Berní rule z roku 1654 nacházíme na statcích, které v té době patřily k Miletínu, Erbany pouze v Čisté, Fořtu a Javorníku, tedy ve vsích, které spolu více či méně sousedí. Starší záznamy neexistují. Své podrobné rodopisné závěry na téma Erbenů v Miletíně připravil Josef Špringer k publikaci pro druhý díl sborníku Mateřídouška, který měl vyjít u příležitosti vzpomínkového kulturního pásma III. Erbenova Miletína v roce 1948. Sborník však bohužel zůstal pouze v rukopise, dnes uloženém ve Státním okresním archivu v Jičíně.

Z uvedeného lze tedy na vzájemnou příbuznost všech miletínských Erbenů a Erbanů, a tedy i (hodně vzdálenou) příbuznost Karla Jaromíra Erbena s Janem Nepomukem Lhotou, hypoteticky usuzovat, prokázat ji však pro nedostatek archivních pramenů už asi nebude nikdy možné.

(Autor tohoto příspěvku je potomkem Matese Erbana z Čisté ☺)

Mgr. Jan Hlavatý